

РЕШЕНИЕ

№ 572

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1785** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба, подадена от М. Д. Г. лично и като пълномощник на С. З. И. срещу заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] (СГКК-С.), с която е одобрено изменението на Кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР), одобрени със заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, за поземлени имоти (ПИ) с идентификатори 68134.708.96, 68134.708.95, 68134.708.259, 68134.708.226 и 68134.708.65 и е отказано изменение по отношение на ПИ с идентификатори 68134.708.97 и 68134.708.63. С жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Неправилно административният орган приел, че е налице спор за материално право по отношение на границата между ПИ с идентификатори 68134.708.96 и 68134.708.63, както и по отношение на границата между ПИ с идентификатори 68134.708.96 и 68134.708.97, като с исканото процедурно изменение се изменяли всички граници на ПИ с идентификатор 68134.708.96 в съответствие с границите на имот пл. № 96, кв.20 по плана на [населено място], м. „Х. Б.” от 1996 г. и площта му се увеличавала от 312 на 356 кв.м. В същото време от представените документи за собственост се установявало, че с предложеното изменение не се засягали правата на собственост на двете заинтересовани лица, тъй като то касаело по-малка площ от тази на която същите били собственици. По

отношение наличната на място ограда се твърди, че липсват доказателства за законността ѝ. Иска се отмяна на оспорената заповед и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне, за което да му бъдат дадени указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – началникът на СГКК – [населено място] в представено по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – кметът на район „С.” на Столична община (СО) в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. В. Д. оспорва жалбата. Намира същата за неоснователна, доколкото с нея се оспорва частта от заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на СГКК-С., с която е отказано поискано изменение на КККР по отношение на ПИ с идентификатор 68134.708.97 и ПИ 68134.708.63.

Заинтересованите страни – Н. Т. Г., О. П. С. и А. Д. Хайнинг – не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованите страни – Г. С. С. чрез адв. А. Д. и Л. С. И. чрез адв. М. М. оспорват жалбата като неоснователна. Молят съда да я отхвърли. Претендират присъждане на разноски.

Заинтересованата страна - С. Й. В. в представено по делото писмено становище от упълномощения адвокат Е. А. посочва, че в КККР не са отразени границите на УПИ – собственост на В., като със оспорената заповед правилно и в съответствие с документите за собственост била отразена границата на този имот.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следната:

Административното производство е било образувано по заявление с рег.№ 01-480806/27.08.2021 г., подадено от С. З. И. чрез пълномощника ѝ М. Д. Г., до СГКК – С., с което е поискано изменение на КККР на ПИ с идентификатори: 68134.708.96, 68134.708.95, 68134.708.97, 68134.708.259, 68134.708.226, 68134.708.65 и 68134.708.63, находящи се [населено място], район „С.” на СО.

Към заявлението е приложена скица-проект и обяснителна записка, от съдържанието на която се установява, че се иска промяна на границите на ПИ с идентификатор 68134.708.96 в съответствие с границите на имот пл.№ 96, кв.20 по плана на [населено място], м. „Х. Б.”, одобрени със заповед № РД-09-50-553/30.09.1996 г. и проект за изменение на правоспособно лице по ЗКИР.

С. З. И. се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.708.96 въз основа НА № 109 от 21.12.2013 г., том IV, рег. № 5313, нот. дело № 665/2013 г., с който е получила като дарение от Е. Е. И. S ид.ч. от ПИ с пл.96, кв.20 по плана на [населено място], м. „Х. Б.”, целият с площ от 368 кв.м, който заедно с ПИ пл.№ 95 е отреден в УПИ VIII-95,96 с площ от 628 кв.м. Към момента на подаване на заявлението С. И. е била заинтересовано лице по смисъла на §13 от ДР на ЗКИР, поради което е имала право на основание чл.51, ал.3 от ЗКИР да заявява изменение на КККР.

Видно от НА № 185 от 14.12.2021 г., том IV, рег.№ 12331, дело № 686 от 2021 г. С. З. И. е прехвърлила чрез дарение собствената си S ид. част от ПИ с идентификатор

68134.708.96 на М. Д. Г..

В административната преписка се съдържат и документи за собственост на имоти с идентификатори 68134.708.63 и 68134.708.97, както и извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти (КРНИ).

На основание чл.26, ал.1 от АПК за започналото административно производство са уведомени заинтересованите лица, вписани в КРНИ като собственици на засегнатите от исканото изменение имоти. На същите е дадена възможност да изразят становище, както и да представят доказателства по преписката.

Във връзка с това на 21.09.2021 г. е постъпило възражение от Г. С. С., с което същият се противопоставя на исканото изменение, тъй като с него се засягал неоснователно неговият ПИ с идентификатор 68134.708.63, като квадратурата му се намалявала с 8 кв.м. Изразено е становище, че е налице спор за материално право. Представя НА № 42, т.LLXIV, д.22280 от 20.08.1997 г. и НА № 104, т.LLXXXV, д.32235 от 07.11.2003 г. Постъпило е също и възражение от 23.09.2021 г. от Л. С. И., който като собственик на ПИ с идентификатор 68134.708.97 възражава срещу изменението като твърди, че площта на имота му се намалява и промяната на границите на съществуващите имоти поражда спор за материално право. Това заинтересовано лице е вписано в КРНИ като собственик на ПИ по време на висящото административно производство на 09.09.2021 г., поради което възражението му е прието за допустимо.

За да се произнесе, началникът на СГКК – [населено място] е приел, че административното производство е за отстраняване на грешка в кадастралната карта и кадастралните регистри с правно основание чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР като е поискано изменение на КККР на недвижимите имоти, одобрени със заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, в съответствие с документ за собственост от 2013 г., т.е. правата са възникнали преди одобряването на КК.

Прието е, че изменението се състои в промяна на всички граници на ПИ с идентификатор 68134.708.96 в съответствие с границите на имот с пл.№ 96, кв.20 по плана на [населено място], м. „Х. Б.“, одобрен със заповед № РД-09-50-553/30.09.1996 г., с което площта на същия се увеличавала от 312 кв.м на 356 кв.м.

С изменението се засягали ПИ с идентификатори: 68134.708.259 – за второстепенна улица, като площта на същия се намалявала от 5521 кв.м на 5516 кв.м; 68134.708.226, чиято площ се намалявала от 79 кв.м на 74 кв.м, 68134.708.97, чиято площ се намалявала от 505 кв.м на 485 кв.м, 68134.708.95, чиято площ се намалявала от 275 кв.м на 255 кв.м, 68134.708.65, чиято площ се намалявала от 757 кв.м на 731 кв.м и 68134.708.63, чиято площ се намалявала от 625 кв.м на 617 кв.м.

От представената пред него комбинирана скица и скица на район „С.“ от 29.04.2011 г. органът е установил, че имот пл.№ 96 е изнесен в Кадастралната карта по кадастрален план като самостоятелен имот, въпреки че с регулационния план бил включен в общ парцел със съседния имот пл.№ 95, като нямало данни дали регулационният план е приложен, но при съпоставка се установявало по безспорен начин, че границата с имот пл.№ 65 (УПИ XV-65) не е отразена вярно в кадастралната карта.

С възражението на заинтересованото лице Г. С. С. като собственик на ПИ с идентификатор 68134.708.63 се твърдяло, че се засяга неоснователно неговият имот, като квадратурата му се намалявала с 8 кв.м, с което се считало, че е налице спор за материално право. От представените към възражението НА № 42, т.LLXIV, д.22280 от

20.08.1997 г. и НА № 104, т. LLXXXV, д. 32235 от 07.11.2003 г. органът е установил, че през 1997 г. С. е придобил неурегулирано дворно място с площ от 360 кв.м, представляващо реална част от имот пл.№ 63, к.л.390, целият с площ от 700 кв.м, а през 2013 г. той и О. П. С. били признати за собственици по давностно владение на 225/585 ид.ч. от УПИ Х.-63, кв.20, целият с площ от 673 кв.м. С изменението площта на този имот се намалявала на 617 кв.м. По тези причини административният орган е приел, че по отношение на границата между ПИ с идентификатор 68134.708.96 и 68134.708.63 са налице противопоставими документи за собственост и възражението е основателно.

Второто възражение, подадено от Л. С. И. като собственик на ПИ с идентификатор 68134.708.97, административният орган е приел също за основателно, но на друго основание. От представения пред СГКК НА № 32, т. VIII, д.588 от 17.07.1992 г. и НА за поправка № 103, т. VI, д.1916 от 27.01.2016 г. е установил, че Л. С. И. е признат за собственик по давностно владение на дворно място, съставляващо имот пл.№ 97, к.л.390 с площ от 400 кв.м. С изменението площта на този имот се намалявала от 505 на 485 кв.м, като същата оставала по-голяма от тази, за която И. бил признат за собственик – 400 кв.м. Същевременно от комбинираната скица и скицата-проект било видно, че между двата имота (68134.708.96 и 68134.708.97) съществува трайна материализирана ограда. Подаденото възражение по отношение на тази граница при наличието на материализирана ограда органът е приел за индикация за спор за материално право.

С тези съображения административният орган е приел исканото изменение за частично основателно. Налице бил спор за материално право по отношение на границата между ПИ с идентификатор 68134.708.96 от една страна и ПИ с идентификатори 68134.708.97 и 68134.708.63. При наличието на спор за материално право административният орган не можел да одобри изменение на КККР, защото съгласно чл.54, ал.2 от ЗКИР, когато непълнотата или грешката (по см. на §1, т.16 от ДР на ЗКИР) е свързана със спор за материално право, тя се отстранява в КККР след решаване на спора по съдебен ред.

По отношение на проекта за изменение в останалата му част началникът на СГКК е приел искането за основателно и е одобрил същото като съответстващо на събраните в административното производство доказателства.

Поради това с оспорената заповед е одобрено изменението на КККР на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ.Столична, одобрени със заповед № РД-18-138/24.07.2017г. на изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 17.12.2018г., за ПИ с идентификатори 68134.708.96, 68134.708.95, 68134.708.259, 68134.708.226 и 68134.708.65, състоящо се в промяна в границите на ПИ с идентификатор 68134.708.96 в съответствие с границите на ПИ с пл.№ 96 от кв.20 по плана на [населено място], м. „Х. Б.”, одобрен със заповед № РД-09-50-553/30.09.1996 г., извършено въз основа на скица-проект № 15-973204-03.09.2021 г., документи за собственост и съгласно проект на правоспособно лице по ЗКИР.

На основание чл.54, ал.4 във вр. с ал.3 от ЗКИР във вр. с чл.59, ал.1 от АПК и чл.70, ал.4, предл. трето от Наредба № РД-02-20-05/25.12.2016 г. е отказано изменението в КККР на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ.Столична, одобрени със заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 17.12.2018 г., съгласно скица-проект №

15-973204-03.09.2021 г. за ПИ с идентификатор 68134.708.97 и ПИ с идентификатор 68134.708.63.

Заповедта е съобщена на страните по реда на АПК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира жалбата, подадена от С. З. И. за процесуално недопустима. От представените по делото доказателства се установява, че с нотариален акт № 185 от 14.12.2021 г., том IV, рег.№ 12331, дело № 686 от 2021 г. С. З. И. е прехвърлила чрез дарение собствената си S ид. част от ПИ с идентификатор 68134.708.96 на М. Д. Г.. Това е станало по време на развилото се административно производство. И тъй като С. И. вече не се легитимира като собственик, съответно съсобственик на процесния имот с идентификатор 68134.708.96, за който иска изменението, то същата не е имала право на жалба срещу оспорената заповед. Не е допустимо да се предявяват чужди права, като се подава жалба срещу акт, който засяга чужди вече права и интереси. Освен това, жалбоподателките не отговарят на условията по чл.32, т.2 от ГПК, за да могат да се представляват една друга в съдебния процес.

Процесуално недопустима е жалбата и в частта ѝ, с която се оспорва частта от заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на СГКК-С., с която е одобрено исканото изменение на КККР за ПИ с идентификатори 68134.708.96, 68134.708.95, 68134.708.259, 68134.708.226 и 68134.708.65, доколкото за жалбоподателката липсва правен интерес, тъй като заявлението ѝ в тази му част е удовлетворено.

В посочените части жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното производство прекратено.

Поради това производството остава да се води по жалбата на М. Д. Г. срещу заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на СГКК – [населено място] в частта ѝ, с която е отказано изменение на КККР по отношение на ПИ с идентификатори 68134.708.97 и 68134.708.63. Същата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу административен акт, който подлежи на обжалване и в законоустановения преклузивен 14-дневен срок по чл.54, ал.6 от ЗКИР за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

След като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема че оспорената заповед е издадена от компетентен орган - началникът на СГКК – [населено място]. Компетентността на органа произтича от чл.54, ал.4 от ЗКИР, съгласно който измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Спазено е изискването за форма на административния акт, съгласно чл.59, ал.2 от АПК и чл.54, ал.4 от ЗКИР - актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е образувано по заявление на заинтересовано лице по смисъла на §13 от ДР на ЗКИР с право на основание чл.51, ал.3 от ЗКИР да заявява изменение на КККР. Към заявлението са приложени необходимите документи, съгласно изискванията на ЗКИР

и Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР. За започналото административно производство на основание чл.26, ал.1 от АПК са уведомени заинтересованите лица, вписани в КРНИ като собственици на засегнатите от исканото изменение имоти с дадена възможност да изразят становища и представят доказателства. Постъпилите становища са разгледани и взети предвид при произнасянето.

Правилно е приложен и материалният закон.

Разпоредбата на чл.54, ал.1 от ЗКИР предвижда възможност за изменение на одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри, когато съдържат непълноти или грешки. Отстраняването им е едно от основанията за поддържане на КККР в актуално състояние - чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР. Според легалното определение, дадено в §1, т.16 от ДР на ЗКИР, „непълноти или грешки“ са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Съгласно чл.54, ал.2, изр.1 от ЗКИР, когато непълнотите или грешките са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред, като в тази хипотеза началникът на СГКК не следва да одобри, а да откаже изменението на КККР.

В случая, от доказателствата по делото се установява, че въз основа на НА № 42, т.LLXIV, д.22280 от 20.08.1997 г. и НА № 104, т.LLXXXV, д.32235 от 07.11.2003 г. заинтересованата страна Г. С. С. е придобил неурегулирано дворно място с площ от 360 кв.м, представляващо реална част от имот пл.№ 63, к.л.390, целият с площ от 700 кв.м, а въз основа на НА № 104, т.LLXXXV, д.32235 от 07.11.2003 г. заедно с О. П. С. са признати за собственици по давностно владение на 225/585 ид.ч. от УПИ Х.-63, кв.20, целият с площ от 673 кв.м. Този имот по КККР е с идентификатор 68134.708.63. С исканото изменение площта на този имот се намалява на 617 кв.м. При тези данни правилно административният орган е приел, че по отношение на границата между ПИ с идентификатор 68134.708.96 и 68134.708.63 пред него са представени противоположни документи за собственост и е приел възражението за основателно.

Правилно и възражението, подадено от Л. С. И. като собственик на ПИ с идентификатор 68134.708.97, административният орган е прието за основателно. Видно от НА № 32, т. VIII, д.588 от 17.07.1992 г. и НА за поправка № 103, т.VI, д.1916 от 27.01.2016 г., Л. С. И. е признат за собственик по давностно владение на дворно място, съставляващо имот пл.№ 97, к.л.390 с площ от 400 кв.м. С исканото изменение площта на този имот се намалявала от 505 на 485 кв.м, която пак остава по-голяма от тази, за която И. е признат за собственик – 400 кв.м. Същевременно обаче от комбинираната скица и скицата-проект правилно органът е приел, че съществуващата между двата имота (68134.708.96 и 68134.708.97) трайна материализирана ограда и подаденото срещу изменението възражение дава индикация за наличие на спор за материално право.

Неоснователно в жалбата се твърди, че не се засягат правата на собственост на подателите на възраженията, доколкото с поисканото заявление се отнемала по-малка част от тези имоти в сравнение с площта, върху която същите имали право на собственост. Това категорично не се отнася до ПИ с идентификатор 68134.708.63, който по представените документи за собственост е с площ от 673 кв.м, които след изменението ще останат 617 кв.м. По този начин със заявеното изменение се получава застъпване на площите на двата съседни имота, съответно дублиране на права по отношение на тези имоти.

Неоснователно е и възражението относно липсата на документи за законността на построената ограда на границата между ПИ 68134.708.96 и 68134.708.97. На първо място, в нито един момент по време на административното производство, нито в оспорената заповед административният орган е повдигнал въпроса за законността на оградата, поставена между двата имота, каквито твърдения прави процесуалния представител на жалбоподателката. Това е така, тъй като този въпрос е ирелевантен по отношение на настоящия спор. Целта на кадастъра е да отрази действителното местонахождение на недвижимите имоти, т.е. тяхното фактическо разположение върху територията, без да държи сметка дали същите са законни или не. На второ място, наличието на тази ограда и изразеното от собственика на съседния имот несъгласие с исканото изменение също е знак за наличието на конкуриращи се претенции за собственост. И тъй като тези претенции не могат да бъдат удовлетворени в производството по отстраняване на непълноти и грешки в кадастъра, правилно началникът на СГКК – [населено място] е приел, че е налице спор за материално право, който може да бъде разрешен по общия исков ред.

Направените от административния орган констатации се потвърждават и от изслушаната и приета по делото съдебно-техническа експертиза, заключението по която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните. Вещото лице е изготвило 3 бр. комбинирани скици: комбинирана скица между кадастрален план и геодезическо замерване (комбинирана скица № 2); комбинирана скица между актуални КККР и геодезическото замерване (комбинирана скица № 3) и комбинирана скица между регулационен план и актуалните КККР (комбинирана скица № 1). Въз основа на направеното геодезическо замерване на материализираната на място ограда и имотните линии (границы) от актуалната КК (комбинирана скица № 3) експертът е установил отклонения от допуска за точност с изключение на северната част на ПИ 96 (стеснение), където северозападната част на имота е

прибрана навътре между 0,32 м и 1,19 м спрямо имотната линия между ПИ 96 и ПИ 63, а североизточната част е влязла с между 1,03 м и 1,36 м в ПИ 65 спрямо имотната линия между ПИ 96 и ПИ 63. От комбинирана скица № 2 се вижда, че материализираната граница на място е изместена спрямо имотната граница между ПИ с пл.№ 97 и ПИ с пл. № 96. Изместването варираше между 0,45 м и 0,71 м и можело да се направи заключение, че ПИ 97 е навлязъл в ПИ 96. В участъка между ПИ с пл.№ 63 и ПИ с пл.№ 96 се наблюдавало навлизане на ПИ 63 в ПИ 96, което навлизане варираше между 0,46 м и 1,20 м. В участъка между ПИ с пл.№ 65 и ПИ с пл.№ 96 се наблюдавало навлизане на ПИ 65 в ПИ 96, което навлизане варираше между 0,46 м и 0,40 м, но и ПИ 96 бил навлязъл в ПИ 65 с 1,96 м (късата страна на общата граница между двата имота). В участъка между ПИ с пл.№ 95 и ПИ с пл.№ 96 се наблюдавало навлизане на ПИ 96 в ПИ 95, което навлизане варираше между 0,32 м и 0,52 м. В заключение вещото лице сочи, че по отношение на графичните данни от предходния кадастрален план, по който жалбоподателката владеела имота съгласно документа за собственост, границите между предходния кадастрален план и регулационния план съвпадали. Налице било разминаване между реално изпълнената ограда, която почти съвпадала с КККР и данните от регулационен и кадастрален план.

Всичко това води до извод, че действително е налице индикация за наличие на спор за материално право, който следва да бъде разрешен по общия исков ред. Като е приел това административният орган е постановил законосъобразен административен акт.

По изложените съображения жалбата срещу оспорената заповед на началника на СГКК – [населено място] следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в полза на ответника и заинтересованата страна Г. С. С. следва на основание чл.143, ал.3 и 4 от АПК да бъдат присъдени сторените по делото разноски. Същите са своевременно поискани като са представени и доказателства за реалното им заплащане. Поради това жалбоподателката М. Д. Г. следва да бъде осъдена да заплати на СГКК – [населено място] разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определени съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, както и на заинтересованата страна Г. С. С. 150 лв. за адвокатско възнаграждение. По отношение на заинтересованата страна Л. С. И. следва да се отбележи, че разноски са претендирани, но по делото няма доказателства за заплащането на такива, поради което това искане е неоснователно. Останалите заинтересовани страни не са претендирали заплащане на разноски.

Водим от горното и на основание чл.159, т.4 от АПК и чл.172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. З. И. срещу заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място].

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. Д. Г. срещу заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място], в частта ѝ, с която е одобрено изменение на Кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, на поземлени имоти с идентификатори 68134.708.96, 68134.708.95, 68134.708.259, 68134.708.226 и 68134.708.65.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1785/2022 г. по описа на Административен съд – София град в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Г. срещу заповед № 18-14018/10.12.2021г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място], в частта ѝ, с която е отказано изменение на Кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, по отношение на ПИ с идентификатори 68134.708.97 и 68134.708.63 като неоснователна.

ОСЪЖДА М. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Г. С. С. с ЕГН [ЕГН] сумата от 150 (сто и петдесет) лева разноски по делото.

Решението в прекратителната му част е с характер на определение, поради което подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните с частна жалба пред Върховния административен съд.

В останалата част решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия:

